

800 disputatione currere et sepe antedicta repetere solutasque videtur iterare sententias¹.
 medio mense
 Iunio. Quia in omni loco proponentis quaestionibus necessario respondendum fuit; ne aliquo
 adversarius in loco suas iacet propositiones permanere indiscussas, et ego quasi
 victus non haberem quid responderem. Igitur plurima copioso, sed non scolastico,
 sermone sanctorum patrum exempla praefatus disputator colligere studuit²; quorum 5
 quaedam sibimetipsi valde adversari videntur; quaedam nihil suis favere partibus
 intelleguntur; quaedam pravo sensu aliter, quam ab eis posita sunt, interpretaere nititur.
 Et his tribus modis sententiarum illius numerositas contextitur. Cui re vera multo
 melius esset perpetuo conticescere silentio, quam malae pravitatis doctrina nomen
 suum latius innotescere, et non necessariis se inmiscere quaestionibus. 10

Quid enim prodest ecclesiae Dei Christum appellare adoptivum filium vel Deum
 nuncupativum? Vel quae aures catholica fide eruditae haec nomina libenter audire pati-
 untur de domino nostro Iesu Christo omnipotente deo et vero filio Dei, qui est tertia
 in sancta trinitate persona et iudex venturus vivorum et mortuorum? Unam namque
 substantiam praedicamus in Patre et Filio et Spiritu sancto et tres personas. Unam 15
 vero personam credimus et duas substantias in Christo deo domino nostro, eundemque
 totum Deum omnipotentem et Dei filium verum et proprium. Quicumque vero hanc
 fidem nec corde credit, nec ore confitetur, nullatenus catholicus credendus est, sed
 scismaticus.

Vestra vero sancta voluntas atque a Deo ordinata potestas catholicam atque 20
 apostolicam fidem ubique defendat; ac veluti armis imperium christianum fortiter
 dilatare laborat, ita et apostolicae fidei veritatem defendere, docere, et propagare
 studeat³, ipso auxiliante, in cuius potestate sunt omnia regna terrarum; quatenus cum
 multiplici laboris mercede ad perpetui regni beatitudinem pervenire merearis.

Omnipotens Deus ad exaltationem et defensionem sanctae suae ecclesiae et ad 25
 christiani imperii pacem et profectum vestram regalis gloriae potentiam augere, pro-
 tegere et conservare aeterna pietate dignetur, domine desiderantissime atque beatissime.

203.

*Alcvinus Carolo regi exponit, in componendo maiore suo adversus Felicem episcopum
 Urgellitanum opere quibus auctoribus usus sit. 800 medio mense Iunio.*

Cod. Parisinus 2386 s. IX. fol. 3-3'.

Edd. Baluzius Miscell. IV, 416, Frobenius I, 788, J 143. — Migne CI, 128.

Hos quinque panes et duos pisciculos⁴, simul septenario numero⁵ consecratos, de
 apostolicae fidei pera prolatos, vestrae sanctissimae auctoritati direxi⁶, domine mi
 David, ut, dei Christi benedictione multiplicati, per vos esurienti populo et in desertis
 locis habitanti ad satietatem catholicae fidei ministrentur. In hoc namque opusculo 35

1) *Contra Felic. l. II (Frobenius I, 802)*: Non debet mihi lector imputare sermonis mei con-
 fusam quodammodo disputationem et inordinatam, quia non recto tramite currentis, sed circulo-
 loquacitatis rotatu disputantis vestigia sequi necessarium habeo. Et prout ordo proponēntis exierit,
 sermo respondentis subsequatur etc., cf. l. III (p. 812). 2) *Ibid. l. VII c. 4 (p. 849)*: Tribus namque
 modis testimonia in tuis scriptis inveniuntur prolata, quorum quaedam nec tibi nocere nec favere 40
 videntur . . quaedam vero sic a te ponuntur, ut tamen nobiscum agant et tibi repugnare . . proban-
 tur . . quaedam autem ita protulisti, ut tamen, nisi corrumpere, te nullo modo adiuvere viderentur.
 3) Cf. *supra* p. 84. 282. 4) *Ioh. 6, 9*: Et puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos et duos
 pisces. *Utitur autem Alcvinus hac similitudine ideo, quod septem libris constat maius adversus Felicem*
opus. J. 5) Cf. *infra* ep. 243. 6) *per Candidum; cf. infra* p. 338 n. 1. 45